

Uchwała Nr XXXV/182/2020

Rady Gminy Tczów

z dnia 30 grudnia 2020 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz
Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021 – 2024.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.), art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 218 ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021 – 2024 stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Tczów.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

Katarzyna Gleguła

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2024.

Wstęp.

Rodzina, jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym osobowość, system wartości, poglądy, styl życia. Rodzice czy opiekunowie powinni być wzorem dla dzieci. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości, szacunku i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań. Role wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz z oczekiwaniami społecznymi.

Rodzina, która nie radzi sobie w sytuacjach kryzysowych, a także nie realizuje swoich funkcji nosi miano rodziny dysfunkcyjnej. Jedną z krytycznych sytuacji wymagających natychmiastowej interwencji odpowiednich służb jest przemoc w rodzinie.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, przemoc w rodzinie to: „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, a także innej osoby wspólnie zamieszkującej lub gospodarującej, w szczególności narażające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienie, krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Przemoc w rodzinie charakteryzuje:

- intencjonalność - działania osoby stosującej przemoc są zamierzone i celowe i mają na celu kontrolowanie i podporządkowanie sobie ofiary,
- dysproporcja sił - sprawca ma przewagę nad ofiarą,
- naruszenie praw i dóbr osobistych - sprawca wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa człowieka m.in. prawo do nietykalności fizycznej, godności i szacunku,
- szkody i cierpienie ofiar - działanie sprawcy przynosi ofierze bolesne szkody fizyczne i psychiczne.

Najczęściej występującymi formami przemocy są:

- **przemoc fizyczna** – każde agresywne zachowanie skierowane przeciwko ciału ofiary, mogące prowadzić do bólu oraz fizycznych obrażeń (m.in. popychanie, obezwładnianie, szarpanie, policzkowanie, uderzanie pięścią, kopanie, duszenie, rzucanie przedmiotami, użycie broni);
- **przemoc psychiczna** – agresywne zachowania, które mają na ogół charakter poniżający lub budzący poczucie zagrożenia i wywołują emocjonalny ból lub cierpienie (m.in. wyśmiewanie, wyzywanie, krytyka, groźby, kontrolowanie i ograniczanie kontaktów z innymi osobami);
- **przemoc ekonomiczna** – uniemożliwienie dostępu do rodzinnych środków finansowych (np. odbieranie zarobionych pieniędzy, niezaspokajanie materialnych potrzeb rodziny, uniemożliwianie podjęcia pracy);
- **przemoc seksualna** – wymuszenie pożycia seksualnego lub nieakceptowanych i niechcianych praktyk seksualnych (np. mąż, który stosuje przemoc lub grozi użyciem przemocy, żeby zmusić żonę do stosunku, może zostać skazany za gwałt);
- **zaniedbanie** – ciągle niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych.

Jednym z nadrzędnych i długofalowych celów polityki prorodzinnej państwa jest tworzenie warunków do pełnego rozwoju i prawidłowego funkcjonowania rodziny oraz zapobieganie występowaniu postaw i zachowań społecznych, grożących patologiami, w tym przemocą domową. Preambuła w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie brzmi: „uznając, że przemoc w rodzinie narusza podstawowe prawa człowieka, w tym prawo do życia i zdrowia oraz poszanowania godności osobistej, władze publiczne mają obowiązek zapewnić wszystkim obywatelom równe traktowanie i poszanowanie ich praw i wolności”.

W celu zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie ustawa ta nakłada na gminę obowiązek tworzenia gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, miejsc w ośrodkach wsparcia, tworzenie zespołów interdyscyplinarnych, ponadto nakazuje

opracowanie i realizację gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

1. PODSTAWA PRAWNA

Program realizowany będzie w oparciu o następujące akty prawne.

- a) Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 218 ze zm.);
- b) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 ze zm.);
- c) Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1876).

Program jest spójny z Programami:

- Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy,
- Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych dla gminy Tczów,
- Gminnym Programem Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Tczów.

2. SKALA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

Przemoc ze strony osób najbliższych jest doświadczeniem trudnym. Istnieją mechanizmy psychologiczne sprawiające, że ofiary racjonalizują sobie takie przeżycia, usprawiedliwiają sprawców obwiniając siebie. Jednocześnie presja społeczeństwa może stanowić barierę przed ujawnieniem przemocy osobom obcym.

Z przeprowadzonych w Polsce badań w 2019 r. przez CBOS wynika, że co dziesiąty ankietowany, który był kiedykolwiek w stałym związku, zadeklarował, że padł ofiarą przemocy ze strony partnera/partnerki.

Relatywnie najwięcej ankietowanych przyznało, że doświadczyło przemocy w roku 2003 (14%). Kobiety częściej deklaruja, że były bite przez partnerów niż mężczyźni (1% wobec 8%), częściej też przyznają, że taka sytuacja miała miejsce wielokrotnie. Ponadto

z analiz różnicowań społeczno-demograficznych wynika, że częściej do bycia ofiarami przemocy przyznają się badani gorzej oceniający warunki materialne swoich gospodarstw domowych, słabiej wykształceni, osoby w wieku 25-34 lat, obecnie rozwiedzione bądź w separacji oraz mieszkańcy miast liczących od 20 do 100 tys. mieszkańców.

Co dwunasty badany (8%) deklaruje, że zdarzyło mu się uderzyć partnera/partnerkę podczas kłótni, przy czym najczęściej w tym kontekście ankietowani mówili o pojedynczych zdarzeniach.

Analiza wyników w podziale na płeć, przedstawia, że kobiety częściej niż mężczyźni przyznają, że zdarzyło im się uderzyć partnera (12% wobec 5%).

Obraz sprawcy i ofiary nie jest w pełni klarowny, gdyż role te często się przenikają. Ponad połowa badanych uderzanych przez partnera (56%) deklaruje, że również używała przemocy. Pozostali (44%), którzy doświadczyli agresji, nigdy nie zareagowali w taki sposób.

Bardzo nieliczni rodzice (1%) przyznają, że zostali kiedykolwiek uderzeni przez swoje dorastające lub dorosłe dziecko (16-letnie i starsze). Wyniki tego badania należy jednak traktować bardzo ostrożnie, gdyż przyznanie, że padło się ofiarą agresji ze strony własnego dziecka, może być dla respondentów bardziej krępujące niż przyznanie się do doświadczenia agresji ze strony partnera.

Co ósmy badany żyjący w stałym związku (13%) przyznaje, że zdarzają się sytuacje, gdy jego partner/partnerka używa wyzwisk i obelg. Co jedenasty (9%) doświadcza poniżania, kpin, niemal tyle samo (8%) twierdzi, że jego partner/partnerka ogranicza mu kontakty z rodziną i znajomymi. Nieco mniej badanych zadeklarowało, że doświadcza takich form agresji jak groźby, szantaże (6%), czy też szarpanie, popychanie (6%). Co 50 zadeklarował, że jest ofiarą przemocy seksualnej w związku (2%).

Mężczyźni częściej niż kobiety deklarują, że są wyzywani, obrażani, padają ofiarą gróźb i szantaży, a także nieco częściej skarżą się na ograniczenie kontaktów z rodziną i znajomymi.

Generalnie osoby, które doświadczyły przemocy fizycznej, częściej doświadczają wszystkich innych form agresji.

Polacy w zdecydowanej większości nie akceptują używania przemocy fizycznej w związku. Większość badanych (88%) całkowicie potępia stosowanie przemocy wobec kobiet, choć (8%) uważa, że stosowanie jej w pewnych okolicznościach może być

usprawiedliwione. Trzech na stu ankietowanych (3%) zawsze usprawiedliwiłoby partnerkę, która w gniewie uderzyłaby partnera.

Polacy są podzieleni w kwestii, czy obowiązujące przepisy prawa w wystarczającym stopniu chronią kobiety przed przemocą w rodzinie, niemniej jednak przeważa przekonanie, że są one niewystarczające (47% wobec 36%).

Obecnie wyraźnie rzadziej niż siedem lat temu Polacy kłócą się o pieniądze, a częściej o podział obowiązków domowych oraz sprawy życia codziennego.

Wprawdzie mniej niż w ubiegłych latach, lecz nadal część badanych zna przynajmniej z widzenia kobiety doświadczające przemocy fizycznej. Co czwarta respondentka poznała przynajmniej jedną taką kobietę. Co ósma ankietowana, która kiedykolwiek była w stałym związku, zadeklarowała, że zdarzyło się, że została uderzona przez partnera. Przedstawione dane ze względu na specyfikę badania należy traktować jako wierzchołek góry lodowej, wyznaczający dolną granicę skali zjawiska przemocy. Polacy w kategoriyczny sposób potępiają przemoc wobec kobiet.

Zjawisko przemocy w rodzinie dotyka również mieszkańców Gminy Tczów.

Ze statystyk Komendy Powiatowej w Zwoleniu wynika, że na terenie gminy Tczów ilość interwencji związanych z przemocą w rodzinie oraz ilość wszczynanej procedury „Niebieska Karta” kształtuje się na porównywalnym poziomie.

Poniższa tabela odzwierciedla skalę zjawiska przemocy w rodzinie w gminie Tczów na tle powiatu zwoleńskiego.

	Liczba interwencji w roku							
	2016		2017		2018		2019	
	Powiat zwoleński	Gmina Tczów	Powiat zwoleński	Gmina Tczów	Powiat zwoleński	Gmina Tczów	Powiat zwoleński	Gmina Tczów
Liczba interwencji domowych	533	89	520	96	490	81	549	86
Procedura								

„Niebieskiej Karty”	90	13	90	13	91	8	65	11
---------------------	----	----	----	----	----	---	----	----

Dane: Komenda Powiatowa Policji w Zwoleniu.

Występowanie problemu przemocy wśród świadczeniobiorców pomocy społecznej ujawniają sprawozdania z Ośrodka Pomocy Społecznej.

W 2016 roku udzielono pomocy 3 rodzinom w których zdiagnozowano problem przemocy domowej, w roku 2017 2 rodzinom, w roku 2018 3 rodzinom, zaś w roku 2019 tylko 1 rodzinie.

Na terenie Gminy stosowana jest procedura „Niebieska Karta”. W 2016 roku wszczęto procedurę „Niebieskiej Karty” w 4 rodzinach, w 2017 w 9 rodzinach, 2018 roku w 9 rodzinach oraz w roku 2019 również w 9 rodzinach. Jeśli chodzi o długość trwania przemocy to w większości przypadków w których wszczęto procedurę „Niebieska Karta” trwa ten proceder w przedziale od 1 do 4 lat. Jeśli chodzi o formy przemocy to w większości jest to szarpanie, poniżanie, straszenie, bicie, ciągnięcie za włosy, zmuszanie do określonych zachowań. Ofiarami przemocy najczęściej były kobiety i dzieci. Sprawcami byli mężczyźni, w większości przypadków uzależnieni od alkoholu.

Z obserwacji pracowników socjalnych GOPS wynika, że przemoc w rodzinie jest tematem zamkniętym w każdej prawie rodzinie, który rzadko kiedy wychodzi poza nią. Nie należy jednak tego problemu bagatelizować lub pozostawiać jako nie istniejący.

3. ANALIZA SWOT

Mocne strony:

- Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Tczów.
- Przepisy prawa umożliwiające skuteczne formy niesienia pomocy rodzinom zagrożonym przemocą domową.
- Silne więzi rodzinne.
- Dobra współpraca Ośrodka Pomocy Społecznej z policją, kuratorem, ośrodkiem zdrowia i szkołami.
- Dobra znajomość środowiska przez pracowników socjalnych.
- Poparcie działań i współpraca z samorządem gminnym.

- Wysoka świadomość wśród kadr działających w jednostkach gminnych co do rangi problemu przemocy w rodzinie.
- Zespół Interdyscyplinarny ds. przemocy w rodzinie.

Słabe strony:

- Brak infrastruktury socjalnej gminy.
- Brak wypracowanych systemów wspomagania działań profilaktycznych.
- Brak grup wsparcia dla osób doświadczających przemocy.
- Brak skutecznych konsekwencji w związku ze stosowaniem procedury „Niebieska Karta” przez policję i OPS.
- Brak realizacji programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.
- Brak mieszkań socjalnych dla ofiar przemocy w rodzinie.
- Opór społeczności gminnej wobec korzystania z poradnictwa specjalistycznego.

Szanse:

- Zmiany prawne umożliwiające skuteczne formy niesienia pomocy rodzinom zagrożonym przemocą domową.
- Rozwój systemu informacji z zakresu profilaktyki i wsparcia rodzin.
- Realizacja systemu informacji z zakresu profilaktyki i wsparcia rodzin.
- Realizacja programów i projektów aktywizacyjnych dla społeczności gminnej.
- Możliwość pozyskiwania środków finansowych z zewnątrz.

Zagrożenia:

- Słaba kondycja moralna i ekonomiczna rodzin.
- Negatywne wzorce zachowań społecznych.
- Stereotypy wizerunku osoby doświadczającej przemocy domowej.
- Ukrywanie przez rodzinę występowania aktów przemocy i niechęć do współpracy.
- Brak gwarancji bezpieczeństwa osób doświadczających przemocy.

- Wydłużony tryb postępowania karnego o znęcanie się nad rodziną, niskie kary w stosunku do rangi popełnianych czynów nadużywanie zawieszania kar.
- Problemy mieszkaniowe uniemożliwiające skuteczne odizolowanie agresora.
- Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych.
- Alkoholizm w rodzinie.
- Pojawiające się zjawisko upadku wartości rodzinnych.

4. CEL GŁÓWNY PROGRAMU

Ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie oraz skutków jej stosowania.

5. CELE SZCZEGÓŁOWE

- 5.1. Koordynacja działań pomocowych realizatorów programu.
- 5.2. Systematyczna edukacja środowiska lokalnego.
- 5.3. Systematyczna edukacja przedstawicieli różnych grup zawodowych stykających się z problematyką przemocy w rodzinie.

6. ZADANIA PROGRAMU

- 6.1. Działalność Zespołu Interdyscyplinarnego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.
- 6.2. Rozważenie możliwości utworzenia Punku Informacyjno – Konsultacyjnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Uzależnień.
- 6.3. Przygotowanie i udostępnienie materiałów o charakterze informacyjnym i edukacyjnym.
- 6.4. Promowanie efektywnych sposobów rozwiązywania konfliktów w rodzinie oraz sposobów radzenia sobie z agresją i złością.
- 6.5. Udział osób i grup zawodowych w specjalistycznych szkoleniach z zakresu przeciwdziałania przemocy.

7. DZIAŁANIA

Lp.	Zadanie	Opis zadań	Termin realizacji	Realizator lub Koordynator
1.	Działalność Zespołu Interdyscyplinarnego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	<ul style="list-style-type: none"> - kompleksowa pomoc rodzinom dotkniętym zjawiskiem przemocy, - przyjmowanie zgłoszeń dotyczących przemocy domowej i uruchamianie procedur mających na celu powstrzymanie przemocy, - wypracowanie procedur interwencji kryzysowej wobec ofiar i sprawców przemocy, - kierowanie ofiar i sprawców przemocy do odpowiednich specjalistów, - monitorowanie sytuacji w rodzinach, w których dochodzi do przemocy, - zbieranie materiałów dowodowych zgodnie z procedurą „Niebieska Karta”, - gromadzenie informacji na temat instytucji udzielających pomocy rodzinom, w których występuje zjawisko przemocy, - występowanie z zawiadomieniem do prokuratury o podejrzeniu popełnienia czynów określonych w art.2 § 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, 	2021 - 2024	OPS, Zespół Interdyscyplinarny,
2.	Rozważenie możliwości	<ul style="list-style-type: none"> - udzielenie wsparcia emocjonalnego, - udzielanie wsparcia psychologicznego 	2021 - 2024	Wójt Gminy, Zespół

	utworzenia Punku Informacyjno – Konsultacyjnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Uzależnień	i prawnego, - prowadzenie działań informacyjno - konsultacyjnych dotyczących spraw związanych z rozwiązywaniem problemów uzależnień i przeciwdziałania przemocy w rodzinie, - gromadzenie i udostępnianie informacji o instytucjach i organizacjach udzielających pomocy osobom dotkniętym zjawiskiem przemocy, - gromadzenie i udostępnianie informacji o instytucjach i organizacjach realizujących programy terapeutyczno – korekcyjne wobec sprawców przemocy,		Interdyscyplinarne, GKPiRPA, OPS, Policja,
3	Przygotowanie i udostępnienie materiałów o charakterze informacyjnym i edukacyjnym	- rozpowszechnianie broszur i ulotek dotyczących zjawiska przemocy, - rozpowszechnianie informacji na temat zjawiska przemocy w rodzinie, - rozpowszechnianie informacji o lokalnym systemie pomocy i wsparcia osób uwikłanych w zjawisko przemocy w rodzinie,	2021 – 2024	OPS, Zespół Interdyscyplinarne, GKPiRPA, Jednostki Oświatowe,
4	Promowanie efektywnych sposobów rozwiązywania konfliktów w rodzinie oraz	- promowanie zajęć edukacyjno – wychowawczych w szkołach i świetlicach, - realizacja szkolnych programów profilaktyki przemocy, - wspieranie aktywnych form spędzania	2021 - 2024	GKPiRPA, Zespół Interdyscyplinarne, Jednostki Oświatowe,

	sposobów radzenia sobie z agresją i złością.	czasu wolnego promujących zachowania bez agresji, - konsultacje z terapeutą, - terapia dla osób uzależnionych i współuzależnionych, - uczestnictwo w spotkaniach grup wsparcia i innych,		
5	Udział osób i grup zawodowych w specjalistycznych szkoleniach z zakresu przeciwdziałania przemocy	- podniesienie poziomu wiedzy różnych grup zawodowych stykających się z problematyką przemocy, - profesjonalne przygotowanie poszczególnych grup do realizacji działań pomocowych, - udział w szkoleniach i konferencjach organizowanych dla osób i grup zawodowych bezpośrednio związanych z problematyką przemocy domowej.	2021 – 2024	OPS, Zespół Interdyscyplinarny, Placówki oświatowe , GKPiRPA,

8. DANE DOTYCZĄCE PROGRAMU

1. Koordynator projektu – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Tczowie.
2. Miejsce realizacji – Gmina Tczów.
3. Czas realizacji – 2021-2024 r.
4. Adresaci programu:
 - ofiary przemocy w rodzinie,
 - sprawcy przemocy w rodzinie,
 - rodziny dotknięte zjawiskiem przemocy w rodzinie,
 - rodziny i osoby zagrożone zjawiskiem przemocy w rodzinie,

- przedstawiciele instytucji i służb pracujących w obszarze przemocy w rodzinie, m.in. pracownicy socjalni, policjanci, nauczyciele i pedagodzy szkolni, pracownicy służby zdrowia, członkowie GKPiRPA, kuratorzy sądowi.
5. Źródła finansowania - źródłem finansowania zadań zawartych w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2024 są środki własne gminy, w tym wpływy z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych; mogą to być również środki finansowe pozyskane z zewnątrz, np. w ramach projektów.

9. ZAKŁADANE EFEKTY I REZULTATY REALIZACJI PROGRAMU

- 9.1. Zmniejszenie liczby przypadków przemocy w rodzinie.
- 9.2. Zwiększenie skuteczności i umożliwienie dostępności pomocy dla ofiar przemocy.
- 9.3. Zwiększenie współpracy służb i osób pracujących w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
- 9.4. Zwiększenie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie wśród mieszkańców Gminy.

10. MONITORING I EWALUACJA

W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań programu będzie prowadzony monitoring realizowanych działań.

Monitoring umożliwi:

- systematyczną obserwację działań programu,
- weryfikację zgodności założonych celów z osiągniętymi efektami,
- ocenę zaangażowania jednostek w realizację działań.

Program będzie podlegał ewaluacji rocznej i końcowej. Celem ewaluacji będzie ocena efektywności programu poprzez gromadzenie, analizę i interpretację danych. Przedmiotem ewaluacji będzie skuteczność prowadzonych działań w oparciu o założone wskaźniki.

Wskaźniki ewaluacji:

- liczba współpracujących instytucji, służb i organizacji,

- liczba i rodzaje udzielonych porad w Punkcie Informacyjno-konsultacyjnym,
- liczba szkoleń i przeszkolonych osób,
- liczba przeprowadzonych interwencji policji w zakresie przemocy w rodzinie,
- liczba wszczętych procedur „Niebieska Karta”,
- udział w kampaniach na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- liczba spraw rozpatrywanych przez Zespół Interdyscyplinarny.

11. PODSUMOWANIE

Przemoc w rodzinie jest problemem złożonym, głęboko zakorzenionym w strukturze społecznej, występuje zarówno w rodzinach tzw. dysfunkcyjnych gdzie przemocy towarzyszą inne problemy np. uzależnienie, bezrobocie, jak i w rodzinach o wysokim statusie społecznym, w których z pozoru nie ma problemów.

Żaden pojedynczy profesjonalista, instytucja, organizacja czy służba nie jest w stanie znaleźć kompleksowego rozwiązania problemu. Natomiast wspólne działanie umożliwia spojrzenie na problem przemocy w rodzinie z różnych perspektyw i wypracowanie sposobu skoordynowanej interwencji.

Ważnym aspektem przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest uświadomienie społeczności lokalnej i rodzinie jako podstawowej komórce społecznej, że ich postawa i działania mają wpływ na proces przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY
Katarzyna Głęgula
Katarzyna Głęgula